

РЕШЕНИЕ

№ 38267

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8104** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Н. В. А., ЕГН [ЕГН], действаща чрез адв. Н. Г., срещу Заповед № 1538 от 15.07.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор при 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР – прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
В жалбата се твърди, че заповедта е недопустима, неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се сочи, че не са налице никакви доказателства за упълномощаване на полицейския служител и на упълномощилия го ръководител на налага принудителни административни мерки. Излагат се доводи за незаконосъобразност поради това, че процесният автомобил се намира в режим на съсобственост и чрез наложената мярка се лишава другият собственик от възможността му да владее и ползва превозното средство. Оспорват се резултатите от извършената проверка, като се твърди, че жалбоподателката не е употребявала алкохолни напитки и именно поради това не е възразила срещу пробата и е дала материал за кръвни изследвания. Иска се отмяна на заповедта. В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата, излагайки допълнителни съображения. Претендира разноски
Ответникът – мл. автоконтрольор при 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, не се явява в съдебно заседание. В депозираните от упълномощен юрисконслут писмени бележки се изразява становище за неоснователност на жалбата и се прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със ЗППАМ № 1538 от 15.07.2025г. спрямо Н. В. А. е приложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца за това, че на 15.07.2025г. в 00,05 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлявала личния си лек автомобил марка „М.“ модел „Е 220 Д“, рег. [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което е установено при проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARPM. При проверката с техническото средство е отчетена положителна проба с резултат 1,37 промила в издишания въздух. На жалбоподателката е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бл. № 3998766 от 15.07.2025г., към който оспорената ЗППАМ препраща, и бил издаден талон за медицинско изследване № 292328 от 15.07.2025г. за МБАЛ „Света А.“. В Протокол за химическо изследване № 446/15.07.2025г. е отразено, че в изпратените проби кръв от Н. В. А. е установено етилов алкохол в количество 0, 54 промила.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 171, т. 2а б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Според чл. 172, ал. 1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед 6400/07.07.2023г. и Заповед № 513з-9755/13.09.2024г. на директора на СДВР, процесната ЗППАМ се явява издадена от надлежно оправомощен и съответно компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на акта и административнопроизводствените правила.

Заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателката за това, че на посочената дата и място е управлявала МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. Наличието на това фактическо основание е безспорно установено по делото. Резултатът от изследването с техническото средство е обективиран в талона за изследване, посочен е и в самия АУАН, като и двата документа са съставени на място, непосредствено след проверката, в присъствието на жалбоподателката, която ги е подписала без възражения. Тези доказателства заедно с резултата от медицинското изследване от кръвната проба са напълно достатъчни за установяване на юридическия факт, който е основание за прилагане на принудителната мярка, а именно, че

жалбоподателката е управлявала МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда. Неоснователни са доводите за незаконосъобразност на заповедта поради притежанието на превозното средство в режим на съпругеска имуществена общност. На първо място, по делото не е доказано, че автомобилът е притежаван в режим на общност. Действително, по делото е представено удостоверение за граждански брак, сключен на 22.09.2022г., но липсват доказателства кога е придобито превозното средство, т.е. преди или след брака, поради което не може да се направи заключение относно притежаването му в съпругеска имуществена общност. На второ място, дори и процесният автомобил да се явява съсобствен, това не изключва прилагането на мярката, ако са налице фактическите основания по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, доколкото временното засягане на правата на собственика, респективно съсобственика, е предвиден от закона легитимен резултат с оглед постигане целите на ПАМ. Предвид изложеното дотук, обжалваната заповед е законосъобразна изцяло и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. А. срещу Заповед № 1538 от 15.07.2025г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от мл. автоконтрольор при 02 група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР.
ОСЪЖДА Н. В. А. да заплати на Столична дирекция сума в размер на 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: